

# efateí

la revista de la fti

#1 gener 2012

Universitat Autònoma de Barcelona  
Facultat de Traducció i d'Interpretació



*Entrevista Karen Metcalfe Arreu Parada a Bèlgica i França El Reportatge Eugene Nida Traducció+Tecnologia Networking Actualitat Steve Jobs Cultura CosmoCaixa Música Portishead & Rise Against Miscel·lània Suit-Up Day + Passatemps*

# índex



4



6



8



10



12



14



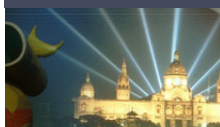
16



18



20



22

## Entrevista a Karen Metcalfe

«I was 40 years old, understood only about 100 words of Spanish, didn't even know Catalan existed and was accompanied by a 14 year old blind dog.»

## Primera parada: França i Bèlgica

Si sortim del càmpus i seguim l'Estrella Polar, arribarem a dues de les possibilitats Erasmus que tenim a la FTI

## Eugene Nida

Uno de los más grandes traductores del siglo XX

## ¿Qué sabemos del *networking*?

Ya lo dice el refrán: hay que tener amigos hasta en el infierno... aunque sean virtuales

## iCulto

iMac, iPod, iPhone, iPad... El legado de un visionario

## CosmoCaixa

Tot un món per descobrir al capdamunt de l'Avinguda Tibidabo de Barcelona

## Música

Del trip-hop al hardcore: Portishead y Rise Against

## Despatx K0033

Teniu dubtes, queixes, suggeriments o alguna iniciativa?

## Suit-Up Day + Miscel·lània

Sudokus i escacs: els solucionaràs? Per inspirar-te, unes quantes frases mítiques de professors

## Enigmes de Barcelona

Últimament a Barcelona hi passen coses molt estranyes...

# Torna la revista

## Deu anys després, reeditem la revista de la Facultat de Traducció i d'Interpretació

**F**a 10 anys els redactors de La Babelera i la Res Eutiana escrivien sobre tot allò que bullia entre els estudiants: la negativa a fer el servei militar, la transformació de la EUTI en la Facultat que és avui, les incerteses de la vida del traductor,... Coses molt diferents de les que ens preocupen avui en dia, o potser no tant! Les retallades, l'atac a la immersió lingüística i, per desgràcia, unes perspectives ben negres que això millori, però que igual que fa 10 anys, van fent xup-xup entre la comunitat universitària. Volem seguir mantenint aquesta funció informativa i crítica del que passa a la universitat i al nostre voltant, però encara que tots mantenim aquestes inquietuds, la línia editorial de la revista ha canviat. Les primeres eren ferotgement crítiques amb tot allò que no els agradava i tot era susceptible de ser satiritzat. En aquell moment, fa deu anys, les revistes eren instruments de comunicació molt actius, i complien una funció concreta. Moltes tenien influències polítiques tant definides que gairebé semblaven pamflets. Nosaltres, deu anys més tard, tenim les xarxes socials per a aquesta funció (que ho preguntin a Hosni Mubarak!) i per això creiem que la revista, ara, ha d'agafar un caire més cultural i, centrar-se tant com ens sigui possible en el món de la traducció, o en tot cas, en el microcosmos que és la nostra facultat.

Per això, en aquest primer número de la que esperem sigui una nova etapa de la revista, hem volgut incloure unes seccions més aviat generals però que posen de manifest les característiques i interessos de la nostra facultat. Hem entrevistat la Karen Metcalfe, que després de viure de primera mà la transformació de la EUTI en la FTI, es jubila aquest any; la secció Món no podia faltar allà on conviuen estudiants d'arreu; tenim un racó per a la cultura, museus i agenda cultural per allò que ens han repetit tantes vegades, que un traductor sap de tot i de res en concret; una secció per a les activitats de la facultat, en aquest cas el Suit Up Day i per què el Consell d'Estudiants ens expliqui què passa; i, concretament en aquest número, un record per a dues persones que han deixat per sempre la seva empremta: Eugene Nida, traductor per excel·lència de la Bíblia moderna i creador de la teoria de la equivalència dinàmica i Steve Jobs, cervell d'Apple.

Nosaltres hem pensat i hem fet aquesta revista, però en aquest primer número hi falta una cosa molt important: la vostra opinió. Volem que ens expliqueu què en penseu de tot el que passa a la facultat i fora d'ella, que ens envieu tot el que pugueu haver trobat a faltar en aquest número i propostes per a millorar de cara als que vindran. Ja sabeu on som, esperem que us agradi!

Fins al proper número,  
Olga Vert

---

**Coordinació** Olga Vert Bolaños **Redacció** Allan Acho · Anca Ardele · Azar Majdoub · Gerard Bona Fonoll · Laura Obradors Noguera · Marcos Castillo Toledo · Olga Vert · Sara Fernández · Sara Rodríguez  
**Col·laboracions** Ad. Enigmes de Barcelona · Daniel Edward Price Croft · Lisa Perkhun · Marc Lleonart · Núria Valls i Alecha · Oscar García-Bragado **Correcció** Marcos Castillo Toledo · Olga Vert Bolaños  
**Maquetació** Azar Majdoub · Laura Obradors Noguera · Marcos Castillo Toledo

# Karen Metcalfe

«Just like Bilbo Baggins in *The Lord Of the Rings*, I believe I am very ready for yet another adventure.»



Redacció i correcció de Sara Fernández Carmona, Olga Vert Bolaños i Oscar García Bragado  
Fotografia de Lisa Perkhun

## Why did you decide to come to this country?

It's a complicated story. One of my favorite authors is Kurt Vonnegut, and in one of his stories there is the phrase "peculiar travel suggestions are dancing lessons from God." That pretty much sums up how I got here.

Previous to coming to Spain, I had been a reporter at the largest newspaper in South Carolina, *The State*. I had also returned to the university to earn my M.ED degree and subsequently worked in the *Public Television Service* (PBS), which is a national television service much like the BBC.

At the time when I was offered the opportunity to participate in the exchange program to come to the UAB, I was 40 years old. The year before I had quit the PBS television job after many happy years, because in the end I was working in post production, which meant always working in the demi-darkness, with the same 20C temperatures, no day, no night, no rest. So, I had gone back to the university, yet again, this time to specialize in the new area of computer graphics. I was also working in a second hand book store.

I had just been offered a job to work in the graphics field, but the night before I heard for the first time about an exchange program with UAB, I had had a bad dream about returning to the Limbo of post-production.

Then, a friend came into the store that rainy, customer-less afternoon, and told me he had agreed to participate in an exchange program with the UAB and the University of South Carolina Spanish department. Because of the on-going terrorists activities in Europe and Spain in the later '80's, no one from the Spanish department wanted to come, and the department was looking for qualified candidates. (The year before there was this terrorist attack in Paris and one of the people of the exchange program had been in the airport when it happened, and even earlier that summer of 87 there had been those attacks in the Hipercor in Barcelona). Keep in mind that this was, you know, many years before 9/11, so Americans had no experience with terrorism and most of the people in the Spanish department were either afraid of the terrorist activities or it was too far away or for too long because the exchange program was for the entire school year.

So, I applied for the exchange program that afternoon, although I knew almost no Spanish (and didn't know Catalan even existed), and the following Monday, which was April Fools' Day in the States, I was offered the post and I accepted.

At the time, I had a little 5 kg dog, who was 14 years old and

blind. I had to decide what to do with her and everybody said you should, you know, "put her to sleep", i.e., sacrifice her, because it's a bad idea to go with the dog, but I thought it was very, very bad *karma* to kill your dog to come to Spain so I brought her with me as well. Thus, when I arrived at El Prat, in September 1987, I was 40 years old, understood only about 100 words of Spanish, didn't even know Catalan existed and was accompanied by a 14 year old blind dog. I thought, "well, here I am," and that's how I got here.

## Have you always worked in education?

Well, yes and no. I attended Furman University to earn my undergraduate degree. Furman is a private University, it's very exclusive. It's in South Carolina, is very small and very Southern Baptist, but the very interesting thing about Furman was academic outlook. The classes there were extremely liberal and challenging.

I was majoring in English literature, the university campus, where we attended classes but also lived, was 12km outside town, completed isolated, and women students couldn't have a car, during the whole four years.

However, it turned out that there was an exception: I found out that if a woman student took education courses, you had to do your practice teaching at the local in-town schools. Thus, in your senior year you could have a car, ONLY if you were an education student, so minoring in Education seemed like a very good idea at the time!

My major field of study was English, but my minor was Education. But really just so I could get off campus from time to time... It was not a dedicated, vocational kind of thing, it was simply, "yea, I can have a car!"

That's the way I was first interested in education.

After graduating from Furman, I became a newspaper reporter for three years with the biggest newspaper in South Carolina, *The State*. At that time SC had a population of only about three million people. I had been the second woman editor of the Furman student newspaper in the history of the school so *The State* gave me a job offer.

Now, looking back, you can see the pattern: if something new and interesting arrives, let's give it a whirl.

Working for the newspaper was an interesting time, because 1970 was when they finally desegregated the schools in Columbia, SC. There were 55,000 children in the school system and they had to stop segregation and racism and integrate them. It was a very emotional, exciting time. We reporters received a lot of threats, and violence was in the air at all the public meetings and so on, but we knew we were doing the right thing. The reporting was a wonderful way to begin seeing what was happening in the larger world, as well.

However, after three years of doing that - this was in 1971 - the

Vietnam War was very bad, Nixon was completely in control, the newspaper had a very conservative edge and I just couldn't take it anymore so I just went back to university, this time to the huge state University of South Carolina. (USC).

I wanted to study Media but the USC Media Arts department had not been accredited yet, so you couldn't earn a Master in Media Art, you had to be affiliated with the Education department. And, once again, here I am, by no great Life Plan not only getting a M. ED. (Master in Education) degree, but also getting a Masters in Media. The subtitle of the degree is "teaching as a performing art," you know, to marry education and media.

Subsequently, I got a job at SCETV (South Carolina Educational Television) which was a series of television stations all over SC with connections in the public schools as well as broadcasting to the general public. Even when I was working post production video, I was still working in education. In a nutshell: I have taken those "peculiar travel suggestions" all my life and don't regret it.

Serendipity, or however you want to put it, ended up with me coming here, and it was one of the best professional/personal decisions in my life, so far.

### Did they say "Spain" and you just . . . ?

It's very hard for an American to get a job in Europe so I would have taken any job anywhere just to come back to live in Europe. When I was 11 years old, my father was a Lt. Colonel in the US Army and we lived in Germany and I fell in love with Europe and from that age until 40 years old it was always my wish there was a way I could go back to live and work in Europe. It was a matter of qualifying for a job, getting a chance and then going for it.

So, there was really no hesitation on my part: when the job was offered, I took it!

After I had been here three months, I had a friend who lived in Tossa de Mar and I was there for Christmas, it was one of those winters that aren't really cold, and I was sitting on the beach, looking at the ancient castle, the sunset and everything, and I wrote a letter then to the coordinators in USC, mostly saying, "oh, can I please stay another year?" I just knew I had come to the right place for me.

### Which were the things that impressed you the most?

Mostly everything, because then there was no English anywhere and even in public areas, the Spanish was mixed with Catalan.

I'd say probably, the first thing and still one of the most important things, are the people, absolutely, the kindness and generosity of the people I have met and I know here and just what I see in day to day on the street.

I joke about it, but I felt pretty much like a "political refugee," because in 1987 the US was still trapped in the Yuppies and egocentricity of the Reagan presidency. From my Furman days onwards I had always thought Socialism was a good solution to governmental problems I still do), and that has never, even now, been acceptable in the States, although Obama has probably changed a lot a minds about the viability of a more socialized system of government in the US.

When arrived, I was delighted to find that it was just the expected norm of government. Nobody died because they couldn't pay for health care, for example. Yes, of course the health care system we have here is far from perfect, but it was an enormous difference from the situation in the States, both then and now.

Also, I have to comment on the sense of humor, the generosity and the kindness that I encountered both then and now, every day. It's a *cliché*, but especially back in the late 80's in the States you "live to work" and here, thank God, most people "work to live."

### What has teaching at the UAB meant for you?

There's an expression called the "late bloomers". This means people who come into their real vocation later in life. I never really had any plans to be a teacher, I just took all these things so I could have a car, so I could get the media degree, and the television I

worked at was also educational television but I never really had any goal to be an academic *per se*. A late bloomer is like the flowers that don't come out until the very end of the season, and at 40 years old, I am definitely a late bloomer.

The 'peculiar travel suggestions' were absolutely dancing lessons from God, because once I got on my feet and saw how we were teaching and what we were teaching... well, as I say, after three months here I wanted to stay. And after two years I had to submit to a *concurso* and got a place. All through dumb luck more than anything.

There are few places where I am happier than when I'm in front of a FTI class and it's all ticking over like clockwork. That is for me a fabulous feeling. I feel like I'm doing what I'm supposed to be doing at life, and that's a very lucky thing. Some people might go through their whole lives and never find it.

I've worked in private academies, I've given private classes, I even taught for two years in a children's camp, ("never again"), just whatever I could find. I worked for Coca-Cola during the Olympics, and also I've taught at several of the more exclusive private universities. But my heart was always here in FTI, because I feel very, very strongly that this Faculty has a special reason for being. Communication is the answer and I'm always impressed by the students here because there are so many gifted students that who come here because they want to be able to communicate with a wider world and understand how the world works. They make it an absolute joy to teach.

And the only advice I would give to you students would be "just keep looking for the right job, the right place for you to be." I realize, of course, that now, in this terrible economy, you have to do whatever it takes to earn your money, obviously, but it doesn't mean you have to do 'whatever' to make money your whole life. Because it's just such a sure thing: if you enjoy what you're doing, you'll do it well. And if you're lucky and you do it well, you'll get rewarded, be it spiritually, or, hopefully financially, or at least you'll know you are doing what is best for you to do.

### Do you plan on retiring to the U.S.?

I am retiring to the States. But it's a very strange feeling! The best I can compare it to is your last year in high school, or your last year in University. You're enjoying it, you might be good at what you're doing and it's going well, but you know the end is coming. And as I get older, I find I don't have the energy I used to have I mean, that's just how it goes.

And I know that I'm going to miss this place terribly but I really don't think I can do it much longer and keep the level that I myself expect my teaching to have.

The reason I am going back to the States... there's lots of reasons. When you get older, you need to be near your family. My family and group of US friends are getting older. I have been through several tragedies and mirror tragedies on the part of my family and friends in recent years that have really torn me apart, especially since I had nobody to share it with. People can be sympathetic, but if people here don't know the person who died or the person who is having serious surgery, they'll never have the same sympathy as someone who feels about them the same as you. I'd rather be closer than thousands of miles, with a six or seven hour time difference.

But finally, I miss my beach, my mystical, crazy Folly Beach, SC. But this doesn't mean I'm turning my back on this place at all: there's Skype, there's the Internet, and there's also airplanes I think that there'll be many times coming back here, and hopefully people coming to visit me, as long as my health stays good, and thank God it has been.

I'm going to be as much of a "stranger in a strange land" now in the US as I was when I came here to Spain. For 25 years now, this has been my home country. So going back is pretty exciting, it really is, because everything is new. Just like Bilbo Baggins in *The Lord of the Rings*, I believe I am very ready for yet another adventure.

# Primera parada: França i Bèlgica

Allan Acho i Laura Obradors Noguera

## BÈLGICA

Bèlgica, un petit país de 30 528  $\text{km}^2$  (només dos mil kilòmetres més petit que Catalunya) i famosa pels bombons, la cervesa, els còmics i les patates fregides és, sens dubte, una molt bona opció per anar a fer una estada Erasmus.

És un petit regne que fa frontera amb França, Alemanya, Luxemburg i els Països Baixos. Aquesta característica, i el fet de que sigui tant petit, fan de Bèlgica un país idoni per viatjar; les distàncies entre ciutats són relativament curtes i per això els trajectes en tren, dins de la mateixa Bèlgica, solen ser d'una o dues hores, de manera que es poden fer viatges turístics de cap de setmana per anar visitant les diferents ciutats del país: Brussel·les, Lieja, Mons, Namur, Tournai, Bruges, Gant, Anvers... n'hi ha per escollir. A més a més, aquests viatges de caps de setmanes tampoc suposen un atemptat a les butxaques de l'estudiant aventurer, ja que existeix, pels joves menors de 26 anys, l'opció de comprar bitllets econòmics, basta simplement amb visitar la pàgina de la SNCB i escollir-ne la que ens convingui més.

Probablement, algun lector que es deixi enganyar per la extensió territorial del país, pensi que tampoc no hi ha gaire cosa a fer i que és millor aprofitar que tant França com Alemanya es troben just el costat fer-hi més excursions. En aquest cas, estaria completament equivocat. És veritat que es poden fer excursions als països veïns, però també, malgrat la seva mida, Bèlgica té molt a oferir. A més a més, dins del país coexisteixen dos pobles, un de parla francesa i un altre de parla flamenca (a aquests dos cal afegir també la comunitat germanòfona, que suposa un 10% de la població i que es troba al est del país). Per aquest motiu, el país està dividit en tres zones: Flandes (de parla flamenca), Brussel·les (oficialment bilingüe) i Valònia, de parla francesa. Aquesta divisió fa que la situació política i social de Bèlgica sigui d'allò més interessant i aquesta multiculturalitat es troba a tots els aspectes de la vida belga, tant a la vida quotidiana, com quan una persona es perd amb el cotxe perquè les senyalitzacions (i per tant, els noms de les ciutats) canvien depenent de si es troben a la zona francòfona com a la zona flamenca; com a l'actual absència de govern deguda a les diferències entre flamencs i valons.

Actualment, la FTI ofereix 12 places per anar d'Erasmus al país del còmic: dues a la zona flamenca (a Anvers), quatre a la zona francòfona (a Lieja i Mons) i sis a Brussel·les, on l'estudiant parlarà principalment francès però també, si ho volgués, podria aprendre flamenc. Sigui quin sigui la decisió de l'estudiant que vulgui aventurar-se en terres belgues pot estar segur, i les experiències dels ex-estudiants d'Erasmus ho poden confirmar, que quedarà d'allò de més satisfet i que gaudirà d'una molt bona experiència Erasmus, això sí, s'hi ha d'anar ben abrigat.

## FRANÇA

A uns cent-vint quilòmetres cap al nord de la UAB trobem la frontera amb el país més gran de l'Europa Occidental: França.

El nom oficial en francès del país és *République française* (República Francesa en català), la seva capital és la coneguda ciutat de París i té, aproximadament, uns 65 milions d'habitants. El país té una extensió total de més de 675.000 quilòmetres quadrats i té fronteres amb Bèlgica i Luxemburg al Nord,



Panoràmica de Gent // A.Acho

Alemanya al Nord-Est, Suïssa a l'Est, Itàlia i Mònaco al Sud-Est i amb Andorra i Espanya al Sud. Tota la seva costa Oest mira cap a l'Oceà Atlàntic. A més d'aquest territori, França encara manté colònies al continent americà i a tots els oceans del planeta.

L'idioma oficial de la República és el francès, però també hi podem trobar altres llengües minoritàries. Al Nord-Oest, a la regió de la Bretanya, es parla el bretó. Al Sud-Oest, tocant la frontera espanyola, s'hi parla basc. La variant del català que es parla a França el podem sentir al Sud-Est, tocant la frontera amb Catalunya.

La ciutat més coneguda de França és, òbviament, París, ciutat d'un gran valor històric i cultural. Si bé malgrat una visita a París és gairebé obligatòria al llarg de la vida, hi ha molts altres indrets del país que cal visitar per fer-se una idea del país.

D'una banda, si preferim la vida urbana, França ens ofereix ciutats de totes mides i estils com ara Toulouse, Lyon o Bordeaux, entre moltes altres. D'altra banda, si preferim fugir de les aglomeracions, tenim tantes o més possibilitats. França és dels països més diversos d'Europa pel que fa a paratges naturals: podem trobar des de boscos frondosos a l'Alsàcia i la Lorraine fins a les planes del centre i el Sud i des de la més alta



muntanya als Alps fins a platges de la Costa Blava. Si es vol fer el viatge amb tren, hem de visitar la SNCF. Si ens agrada més el cotxe, no tindrem problemes perquè França és un país amb excel·lents indicacions de trànsit, però les autopistes són notòriament cares.

Per anar-hi d'Erasmus, l'FTI té convenis amb moltes universitats. De Nord a Sud, podem anar a: Université de la Sorbonne (III i IV) i a l'INALCO, totes dues a París ; Université Haute Bretagne –Rennes II, Université Bretagne Sud, a Vannes ; Université Haute Alsace, a Mulhouse ; Université de Poitiers ; Université Blaise Pascal, de Clermont-Ferrand ; Université Jean Moulin Lyon 3; Université Michel Montaigne, a Bordeaux ; Université de Provence, a Aix-en-Provence ; Université de Toulouse II ; Université de Pau et des Pays de l'Adour, a Pau i, finalment, l'Université de Perpignan.

## Per a més informació

[www.franceguide.com](http://www.franceguide.com)

[www.visitbelgium.com](http://www.visitbelgium.com)

# En primera persona

## in

*«Barcelona es la mejor ciudad para un estudiante de intercambio. [...] Vives tantas experiencias inolvidables que no quieres volver a tu país.»*

*«Hay demasiados turistas. A veces tenía la impresión que había más turistas que barceloneses.»*

**Thibaut Ceuterick**, Bèlgica

## out

*«El que més em va agradar és la gent, perquè és molt oberta i acollidora.»*

*«El clima és el que menys em va agradar. És gairebé insuportable. Fa massa fred!»*

**Albert Sisó**, Erasmus a Mons

*«Vaig trobar curiós que un pic passes la frontera entre Wallonia i Flandes realment dieres que has canviat de país: els d'un lloc no entenen els altres ni tampoc no en tenen cap ganes.»*

*«La ciutat no és gaire bonica, però la qualitat humana ho compensa amb escreix.»*

**Elisabeth Carbó**, Erasmus a Liège

*«El que més m'agradà, evidentment, és poder conèixer gent provinent d'altres països, trobar-me en situacions noves i clar, com no, poder millorar el meu francès que era l'objectiu principal.»*

*«El que menys em va agradar és el comportament aquest tan francès de “chacun pour soi”.»*

**Anna González**, Erasmus a Lyon III

# Eugene Nida

El 25 de agosto de 2011 falleció a los 96 años uno de los más brillantes traductores de nuestros días



Eugene Albert Nida nació el 11 de noviembre de 1914 en Oklahoma, en Estados Unidos. Desde muy joven mostró interés por los idiomas. Le encantaba que su abuela le hablara en alemán y sentía mucha envidia hacia su vecino que hablaba cuatro idiomas. En bachillerato estudió latín y griego clásico. Más tarde en la Universidad de California en Los Ángeles se apuntó a clases de francés. Durante los años de carrera también le llamó la atención la sintaxis, que posteriormente sería el tema para su tesis doctoral. Al acabar la carrera su intención fue especializarse en latín y en griego pero no fue posible porque había hecho muchas

más asignaturas de la primera así que se graduó summa cum laude en 1936 con especialización sólo en griego clásico.

Finalizados sus estudios, siguió el consejo de un amigo y fue a un campamento de verano llamado Summer Institute of Linguistics en el estado Arkansas. Ahí aceptó una invitación para ir a Tarahumara en México a investigar los idiomas indígenas. El pueblo donde se alojaba estaba situado a 2.500 m. sobre el nivel del mar. Las altitudes vertiginosas y otras circunstancias desfavorables le causaron graves problemas de salud y se vio obligado a

regresar al hogar paterno en EE.UU. A pesar de esta mala experiencia, después de recuperarse impartió clases en el Summer Institute of Linguistics hasta 1952. En 1939 acabó el Máster en griego del Nuevo Testamento en la Universidad del Sur de California y en 1943 acabó el doctorado en Lingüística en la Universidad de Michigan con su tesis de la sintaxis del inglés, *A Synopsis of English Syntax*. Por estas fechas llegó a ser pastor de su iglesia y se casó con Althea Sprague Nida, que fallecería en 1993. Años más tarde se volvió a casar. Su esposa, Elena-Fernández Miranda le acompañó hasta el último momento y anunció la muerte de su esposo a los medios de comunicación con este breve mensaje: «Mi amado esposo ha fallecido hace diez minutos. Gracias por sus oraciones. Él era un santo. El Señor está con él.»\*

La carrera profesional de Eugene Nida empezó justo después de acabar su tesis doctoral. La Sociedad Bíblica Americana contactó con él porque necesitaban contratar a un lingüista para que analizara las traducciones de la Biblia en lenguas minoritarias. La SBA pensaba que las traducciones de la Biblia no eran correctas porque, a pesar del volumen de traducciones, no había suficiente demanda. Para descubrir cuál era el problema, en 1943 Nida empezó a viajar por todo el mundo revisando las traducciones e intentando averiguar qué errores contenían. «Así, durante la Guerra empecé a viajar por América Latina, primero por el Yucatán, la tierra de los mayas. Allí habían traducido la Biblia de manera consistente, pero se puede no tener razón y traducir consistentemente o tener razón y no traducir consistentemente. La consistencia no dice nada acerca de la calidad de la traducción.»\*\*, afirmó el traductor en una entrevista para la revista de traducción *Hieronymus Complutensis* de la Universidad Complutense de Madrid.

Después de ese viaje Nida propuso de volver a traducir la Biblia pero esta vez teniendo en cuenta los referentes culturales. Y la SBA no sólo aceptó su propuesta, sino que también le encomendó a él la tarea a la que dedicaría casi toda su vida. Viajó personalmente a cada uno de los sitios

donde se requería una nueva traducción. Se quedaba un tiempo para estudiar, analizar, entender la cultura local y el idioma. De hecho, en una ocasión pasó un año sin poner un pie en su casa.

Dada la envergadura del proyecto, en muchos casos fue necesaria la ayuda de algún lugareño y durante los 40 años que duró el programa, colaboraron más de 3.000 personas. Durante ese tiempo Nida aprendió a hablar docenas de idiomas y formó y desarrolló su revolucionaria teoría de la equivalencia dinámica y formal. Utilizando este nuevo concepto, Nida tradujo la Biblia adaptándola a cada cultura, cosa que antes no se había hecho porque algunos traductores consideraban que ciertas expresiones presentes en culturas minoritarias eran muy extrañas, y por lo tanto inapropiadas para la Biblia. Un ejemplo lo expone el propio autor en su libro *Fascinated by languages* (2003) en el que comenta un caso de Sudán de Sur, donde el término y concepto de “perdón” se conoce con la expresión de “escupir en el suelo delante de alguien”. En los juicios cuando el culpable paga sus multas y después de recibir ahí mismo su castigo, él y el demandante tienen que escupir en el suelo. Esa acción significa que las partes están de acuerdo con la sentencia y que no volverán a llevar ese mismo caso a juicio nunca más y, por extraño que nos parezca, esa expresión es la más adecuada para expresar el “perdón” en la Biblia de Sudán de Sur.

Así que gracias al esfuerzo y empeño de Eugene A. Nida algunos ahora pueden entender mejor el mensaje de Dios y otros leerlo por la primera vez en sus vidas. Hemos perdido a un maestro pero nos ha dejado un gran legado.

\* GALEOTTI, J. (2011) *Un nuovo Girolamo* (Un nuevo Jerónimo). *L'Osservatore Romano* (el Vaticano) [en línea URL: <http://tinyurl.com/nuovo-girolamo> ]

\*\*VEGA, M.A. (1995) *Entrevista a Eugene Nida*. *Revista Hieronymus de la UCM* (Madrid), vol. 2, 91-96.

Anca Ardelean

## Algunas de sus obras

- *Bible Translating: an analysis of principles and procedures with special reference to aboriginal languages*, Londres, United Bible Societies, 1947
- *Toward a Science of Translating, with special reference to principles and procedures involved in Bible Translating*, Leiden, E.J. Brill, 1964
- *Morphology: the descriptive analysis of words*, Ann Arbor, The University of Michigan Press, 1965
- *The Theory and practice of translation* (con TABER Charles R.), Leiden, E. J. Brill, 1969
- *Exploring semantic structures*, Munich, Fink, 1975a
- *Componential analysis of meaning*, The Hague, Mouton, 1975b
- *Language Structure and Translation*, Stanford University Press, 1975c
- *Fascinated by Languages*, Amsterdam: Philadelphia J. Benjamins Pub. Co., 2003

# ¿Qué sabemos del networking?

Azar Majdoub

Quien dispone en su agenda online de un grupo selecto de contactos cibernéticos es como si tuviera entre manos un valioso tesoro. Teléfonos, nombres y apellidos que, bien guardados y mantenidos (es imprescindible evitar que se oxiden por culpa de la desidia, en este caso dejarlos sin actualizar), pueden ser una potente herramienta para el progreso y el desarrollo profesional.

LinkedIn, Viadeo o Xing, son unas de las redes sociales profesionales más frecuentadas, una herramienta adicional para encontrar empleo, buscar los candidatos adecuados, pedir recomendaciones o a veces, simplemente formar parte de una comunidad virtual. Es la manera idónea de hacer Networking, que consiste en construir y cuidar tu agenda de contactos sociales. Eso no significa repartir tarjetas de visita a diestro y siniestro, sino más bien fomentar la unión de personas para ayudarse mutuamente. Según Félix López Capel, alto ejecutivo de Affirma Business Centers y presidente de la Asociación Nacional de Networking (Asonet), se trata de «toda aquella actividad comercial a través de llamadas a puerta fría, recomendaciones, búsquedas en la red, pertenencia a asociaciones o clubes, asistencia regular a eventos sectoriales (...) con el objetivo de obtener contactos puramente profesionales». No deja de ser una carrera de fondo, ya que «requiere de la constancia para crear, acrecentar y mantener dicha red; no en vano forma parte de nuestro patrimonio», explica Capel, autor de 'El poder del Networking'.

«Practicar Networking es algo sanísimo en nuestra vida profesional», afirma Emilio Márquez Espino, consejero delegado de Networking Activo, una comunidad con más de 15.000 miembros en las redes profesionales, pionera en la organización de eventos para conectar personas y empresas. «No solo nos beneficia a nosotros; también puede repercutir favorablemente en nuestras empresas y proyectos, ayudándonos a encontrar posibles colaboradores, socios o inversores. Hacemos Networking para avanzar en nuestra carrera, expandir nuestro negocio, aumentar nuestra visibilidad y mejorar nuestra red de contactos profesionales», añade este emprendedor de 33 años, convencido de que generar sinergias es una necesidad en tiempos de crisis. En este sentido, el último informe Nielsen Online (diciembre de 2009) señala que la inestabilidad económica ha propiciado un incremento del 16% del tráfico de las webs de Networking profesional en España. Ya lo dice el refrán: Hay que tener amigos hasta en el infierno. Aunque sean virtuales...

## 15 consejos para un networking efectivo

### 1 Organiza tus contactos

Vuelca todos tus contactos (tarjetas, agendas, notas) en una única base de datos y completa toda aquella información que te falte. Usa las redes sociales para retomar el contacto con personas clave.

### 2 Sé observador

Cuando conozcas o visites a alguien, observa con atención su forma de vestir y de hablar, fíjate en los libros y títulos de su despacho... Te darán pistas para buscar puntos en común y romper el hielo.

### 3 Transmite sinceridad

No recopilas tarjetas a toda costa sin profundizar en la persona que acabas de conocer o sin prestar suficiente atención. No mientas ni exageres sobre tu experiencia y tus logros y comparte la misma información que te da la persona. Que haya reciprocidad.

### 4 Cuida tu presentación

Tienes que ser capaz de explicar en un minuto quién eres y a qué te dedicas. Practica tu presentación profesional para que sea natural, clara, concisa y para que despierte el interés de tus interlocutores. No tengas prejuicios ni interrumpas. El mejor conversador es aquel que escucha.

### 5 Pide referencias

Tus contactos te van a proporcionar valiosas referencias, así que cuídalos para que su número se multiplique.

viadeo

# XING

## 6 Organiza tu agenda cada semana

Echa un vistazo a todas las actividades que tienes planificadas durante la semana, organízate para llegar con puntualidad a ellas y descarta las que consideres que no te van a aportar lo suficiente.

## 7 Visita diferentes grupos y quédate con los mejores

Investiga y visita diferentes grupos, asociaciones, clubes y eventos. Los grupos son perfectos para conocer a mucha gente de una sola vez, programan actividades diversas y se reúnen periódicamente.

## 8 Toma notas en las tarjetas de visita

Lleva siempre tarjetas de visita encima. Cuando recibas una, tenla presente para memorizar el nombre de la persona con quien hablas. Anota en el dorso los puntos de interés que surjan en la conversación, así como la fecha y el lugar del evento. Deshazte de las tarjetas que no despiertan tu interés.

## 9 No tengas miedo a llamar a puerta fría

Cuanta más información tengas previamente, más sencillo será establecer una conversación cordial desde el principio. Planifica tus llamadas, elige las horas más convenientes del día, envía un correo electrónico avisando de que vas a llamar y da protagonismo a tu interlocutor.

## 10 Utiliza la red

Las redes profesionales te permitirán conocer la trayectoria profesional, intereses y grupos a los que pertenece tu contacto. Etiqueta y clasifica estas categorías para luego visualizarlas mejor.

## 11 Haz seguimiento

Es uno de los aspectos clave del Networking. Hacer un correcto seguimiento demostrara a la otra persona que eres profesional. No tardes más de 24 horas en enviar la información que te solicite, recomiéndale un artículo de su interés, búscala en las redes profesionales y conéctate, síguela en Twitter, comenta su blog...

## 12 Sé una estrella, un conector

Conviértete en el centro de una red, muévete en distintos círculos para que tu red crezca, comparte tus mejores contactos.

## 13 Ofrece sin esperar nada a cambio

Hay que dar primero para luego recibir. Sé generoso y positivo. Recomienda a alguno de tus contactos si lo necesita. Borra de tu lista a quienes son reacios a hacer lo mismo y solo se aprovechan.

## 14 Colabora con el grupo

Ofrécete para ayudar a tu grupo preferido. Tu colaboración será bienvenida y aumentará el respeto y la confianza hacia ti.

## 15 Interactúa offline

Son contactos profesionales, pero también personas. No está de más que de vez en cuando interactúes con ellos fuera de la red, apuntándote a comidas o fiestas. El Networking se basa en la confianza, y forma parte de un compendio de factores que no solo se encuentran en el trabajo.

# Linked in

# iCulto

## El legado de un visionario

Sara Fernandez

El pasado 5 de octubre nos llegó la triste noticia del fallecimiento de Steve Jobs, mundialmente conocido por ser el fundador de Apple y Pixar. El corazón de este magnate y empresario californiano dejó de latir a la pronta edad de 56 años a causa de un cáncer de páncreas contra el que llevaba luchando ocho años.

Tras la noticia de su muerte, el mundo se dio cuenta de que había perdido a toda una eminencia de las tecnologías más avanzadas. Los usuarios de redes sociales como Facebook y Twitter manifestaron su profunda consternación a través de millones de mensajes, muchos de ellos bajo la etiqueta "iSad" (un juego de palabras, como si se tratase de otra obra de Apple como el iPhone o el iPod). Incluso sus colegas de profesión y competidores más directos como Bill Gates (Microsoft), Mark Zuckerberg (Facebook) y Larry Page (Google) rindieron su propio homenaje a la figura de este gran creador en sus respectivos perfiles.

Dotado de ideas brillantes a la par que originales, Steve Jobs logró innovar toda la producción tecnológica de las últimas décadas. Definitivamente, fue un ejemplo a seguir por pequeñas y grandes empresas.

Oriundo de familia humilde, su travesía hacia el éxito no fue cosa fácil. Sin embargo, acompañado de su carácter emprendedor, creativo y persistente, logró alcanzar todas las metas que se propuso.

En el año 2005 Steve Jobs dio una conferencia en la Universidad de Stanford, una de las universidades más prestigiosas del mundo, con motivo de un acto de graduación que logró congregarse a centenares de estudiantes expectantes por escuchar sus palabras. En dicha conferencia, Steve no solo pronunció sabios e inspiradores consejos, sino que también relató la historia de su vida con total sinceridad y sencillez: sus inicios, sus fracasos, sus logros, sus inquietudes, sus metas. Libre de fingimiento.

Steve Jobs era una persona con un gran talento, un revolucionario de la esfera tecnológica y todo un ejemplo a seguir. Desde la revista Efateí os animamos a que escuchéis con atención el famoso discurso de Steve Jobs en la distinguida Universidad de Stanford. Comprobaréis que con esfuerzo y dedicación toda recompensa acaba llegando, y que no todas las personas que gozan de gran prestigio social tienen por qué ser unos engreídos. La humildad de este hombre se ve reflejada en sus sinceras y conmovedoras palabras. ¿Será por eso que nos ha dejado? ¿Será cierto eso de que siempre se van los mejores?'



### Una película sobre su vida

La productora Sony logró adquirir los derechos cinematográficos de la biografía del creador de Apple por un valor de 3 millones de dólares. En el caso de llevarse a cabo tal filmación, no sería la primera película en cobraría vida la figura de Jobs. De hecho, ya en 1999, se rodó Piratas de Silicon Valley, cinta en la que se narró su propia historia, junto con la de Steve Wozniak y Bill Gates. En esta ocasión, el papel de Jobs fue interpretado por Noah Wyle (Urgencias, Falling Skies).

### Su biografía, bestseller incluso antes de ser publicada

La vida de Steve Jobs también quedará plasmada en papel. Su biografía oficial ha sido llevada a cabo por el escritor y biógrafo Walter Isaacson, que durante dos años realizó entrevistas al propio Jobs y a todo su círculo más cercano, tanto de su terreno profesional como personal. Dicha publicación saldrá a la venta el próximo 24 de octubre y a falta de escasas semanas, ya ha logrado ser todo un récord de ventas. En el caso del portal Amazon, es indiscutiblemente el más buscado del momento y está arrasando en su venta anticipada.

### Homenaje en la Apple Store de Barcelona

Steve Jobs fue también homenajeado y recordado en la Apple Store de Barcelona, situada en el centro comercial La Maquinista. Centenares de admiradores se acercaron a la tienda oficial de la Ciudad Condal para mostrar sus condolencias y dejar su huella con una infinidad de mensajes, fotografías y flores. Hubo quien incluso ofreció una manzana mordida, como si se tratase del logotipo oficial de dicha marca.



In 1997, Steve Jobs rejoined the company he founded 20 years before.

Here you have Apple's top money makers or Steve Jobs' greatest hits from then till today. Basically the iEra:

- iPod: a complete revolution in the personal digital devices market. Steve Jobs' critical first intervention. iPod began Apple's march to become what it is today.
- iTunes: for music, media, apps, etc ... iTunes looms in a big way in our digital culture, it is one of the truly unique innovation of the Jobs' iEra. Unlike other products, iTunes is a growing business. It sold 10 billion apps in less than half the time it took to sale that many songs.
- Mac line: It represents between 18% and 20% of Apple's revenue and growing at about 23% over the last year. Jobs used to be especially proud of this category, because it is here where Apple was ridiculed as the nesh player back in the day when it just did computers.
- Today OS X has about 15% market share in the US. Switzerland is the number one Mac OS country.
- iPad: they call it the toy, it is by far Apple biggest growing product with 600% growth in the last year. iPad may go down in history as Jobs last product as Apple CEO, it represents about 21% of Apple's revenue. Even with dozens of competitors, iPad will have 60% of market share through 2011. When consumers are asked which tablet they are considering to buy, 95% of them say iPad.
- iPhone: most of us do not realise how much of Apple's business the iPhone constitutes. It is nearly half of it. Combined with iPad, those two are basically the company. With 27% of market share, no other company makes so much money out of a single phone model.

There is another very big hit that you definitely cannot buy, the Apple Stores. With 300 of them around the globe, they generate the highest revenue per square foot in the entire retail chains business. Doubling Tiffany's stores sales volume, and making seven times the dollars of Best Buy stores.

# COSMO

Sara Rodríguez

El Cosmocaixa és el Museu de la Ciència que pertany a la fundació “La Caixa”, ubicat a les instal·lacions del que va ser el primer Museu de la Ciència interactiu d’Espanya. L’edifici, obra de Josep Domènech i Estepà i posteriorment remodelat per Robert i Esteve Terradas, es compon de 9 plantes, sis de les quals són subterrànies, amb llum natural, i una gran plaça amb vistes a la ciutat. Un cop resumida la història, parlem una miqueta dels continguts. Potser us preguntareu: “Què se m’ha perdut a un museu de ciència? Això no va amb mi, deu ser un avorriment i no entendré res, ja en vaig tenir prou amb les mates de l’escola.” Però, no representa que som nosaltres els traductors els qui hem de saber una mica de tot? Potser podríem donar-li una oportunitat a aquest museu i segur que en sortim més culturitzats i sabent moltes més coses que en entrar. A més a més no cal ser un expert en el tema i pots descobrir-ho tot per tu mateix, deixar-te portar per totes les seccions, llegir les explicacions de cada invent i experimentar amb els diferents projectes. En això es basa aquest museu; una mescla de joc i didàctica mitjançant la interactivitat amb els seus visitants.

Per a tots aquells que ja hi hagin anat, coneixeran la rampa de cargol enrotllada de tubs serpentins de centenars de metres, amb aquell arbre immens que hi

ha al centre. Tot baixant, l’ambient s’endinsa en la penombra de les profunditats del museu fins arribar a la sala principal. Ara que hi som, és difícil de creure que un espai tan gran es pugui dissimular tan bé sota terra, per no parlar de l’impressionant rellotge Pèndol de Foucault (si voleu saber com funciona, aneu-hi!). La primera exposició temporal que veiem, “Dinosaures” (fins al 18 de març). Ens trasllada al desert de Gobi, fa uns 120 milions d’anys, a l’actual Mongòlia, acompanyats d’un petit comitè reptilià amb la crème de la crème dels dinosaures

El més gran de tots, el Tarbosaurus bataar, fa una mica de riure; tan gros, amb unes dents esfereïdores i unes manetes tan exageradament petites. Amb un deix de nostàlgia, veig el protoceratop que per a mi s’assembla molt més a la Sera de “En busca del Valle encantado” o l’adaptació reptiliana d’Eduard Manstisores, aquí conegut com a terizinosau.

Passem a l’àrea dels experiments. Aquí podrem xopar-nos una mica de les lleis de Newton, amb la teoria de l’acció-reacció, o les propietats de les corbes còniques i la geometria projectiva, i dels descobriments d’altres científics com l’efecte de Coriolis, l’efecte Venturi i la incertesa del moviment brownià. Dit així sembla una llauna de les grosses, però deixareu de pensar-ho quan us enganxeu a jugar amb la piloteta



# CAIXA

d'una banda a l'altra, a encendre i apagar llums amb efectes epilèptics o a fer girar l'aigua com bojos.

Després de fer una mica de científics llunàtics, podem jugar amb els pobres animalons i “trollejar-los” una estona. Com s'adapten els animals al medi? Ho podrem descobrir mentre els canviem la direcció de l'aigua o els fem escoltar sons diversos per veure com reaccionen.

I finalment, el meu racó preferit: el Bosc Inundat, un tresor amazònic a Barcelona. La pluja, la humitat, els sons, l'aigua, la calor, tot plegat un veritable viatge a la selva tropical. Podreu veure com s'organitzen les formigues, sentir piular les Eurypyga helias, veure els ulls delerosos de les piranyes mentre els hi feu pam i pipa, com una anaconda es menja un ratolinet o com naden els capibares i unes besties gegants amb boques enormes anomenades pirarucús.

Tot això és un petit tastet del que trobareu al Museu de la Ciència. Hi ha moltes exposicions, algunes permanents i d'altres que varien trimestralment i dirigides a un públic molt variat, pels més grans i els més petits. En definitiva, un museu molt recomanable per passejar-hi un matí o una tarda del cap de setmana, i millor si trobeu algú que us hi vulgui acompanyar, us ho passareu d'allò més bé!

## CosmoCaixa

Isaac Newton, 26  
08022 Barcelona

<http://obrasocial.lacaixa.es>

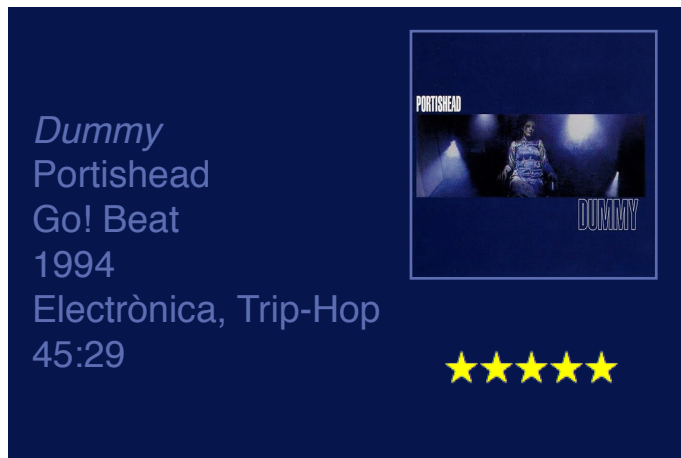
Exposicions temporals  
**Reciclatge** Fins al 30 de gener  
**Dinosaures** Del 17 de febrer  
al 18 de març

Obert de dimarts a  
diumenge de 10h a 20h



# Dummy, Portishead

Laura Obradors Noguera



Un día posiblemente lluvioso de 1991, Geoff Barrow conoció a Beth Gibbons. Barrow, hijo de un pueblo cerca de Bristol (Gran Bretaña) llamado Portishead, había trabajado con Massive Attack en la producción de su primer álbum. Era el chico del té y a veces se encargaba de los aparatos de sonido. Lo llamaban “el chico de Portishead”, así que, cuando se decidió a emprender su propio proyecto, qué mejor que ponerle su mismo apodo. Por su lado, Gibbons, criada en una granja en Exeter (Gran Bretaña), empezaba su carrera musical haciendo pequeñas actuaciones en bares de Bristol. En 1993, dos años más tarde de aquel primer encuentro, nació la banda Portishead.

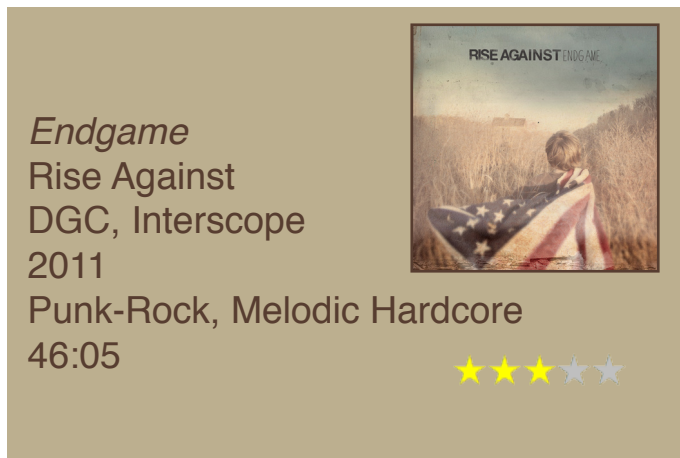
*Dummy* es el primer fruto del dúo de Bristol, que cuentan con el apoyo de Adrian Utley en la guitarra y el sintetizador. Este álbum fue el primero del género trip-hop que llegó al público general y cuya fama cruzó el Atlántico. Contiene 11 pistas, de las cuales tres fueron publicadas también como singles: *Numb*, *Sour Times* y *Glorybox*. Al empezar a escuchar el disco, uno de los primeros detalles del que nos percatamos es la particular voz de Gibbons, capaz de transmitir desde la más profunda tristeza hasta la más fuerte de las pasiones; siempre acompañada de un ritmo lento, casi letárgico. *Mysterons* ejemplifica la tendencia generalmente oscura del disco. La segunda pista y la canción más emblemática de este primer proyecto, *Sour Times*, es algo más rápida que la anterior, con un acompañamiento más cargado y en general da una sensación de más ligereza. Sigue *Strangers*, que empieza con un movimiento orquestal pero se vuelve más seca y dura, con una batería mucho más marcada. *It Could Be Sweet* es un tema

que proporciona un ambiente extrañamente sensual. *Wandering Star* vuelve a oscurecer el sonido del disco. Luego llegamos a *It's a Fire*, una canción con un ritmo algo más animado que el de las anteriores, lo que no significa que las letras acompañen esa disimulada sonrisa. *Numb* es ya desde el principio una canción con un ritmo que notamos como pesa en la cabeza, aunque hay que fijarse que la voz de Gibbons es más clara y un poco más enérgica que en la mayoría de temas. La siguiente pista es *Roads*, una canción que, escuchada con detenimiento, pone la carne de gallina: una letra extremadamente triste, acompañada de violines y un ritmo de balada que, aunque puede ser una de las canciones más directas del álbum, no pierde un ápice de sentimiento. *Pedestal* empieza con *scratches* al más puro estilo hip-hop que por un momento nos llevan de vuelta al mundo. El antepenúltimo tema es *Biscuit*: permanece el ritmo de hip-hop y se añade una voz masculina en partes de la pista. Y al final nos espera *Glory Box*, una joya entre la tristeza y otra vez esa extraña sensualidad que envuelve todo el álbum. La frase *Give Me a Reason To Love You*, el solo de guitarra eléctrica en mitad de la canción y un peculiar auge de distorsión antes del fade out hacen que se comprenda por qué la revista Rolling Stone lo contó entre los 500 mejores álbumes de todos los tiempos.



# Endgame, Rise Against

Marcos Castillo Toledo



Rise Against presentó la pasada primavera su nuevo trabajo, *Endgame*. Tras una gira por Norteamérica y Europa, los de Chicago se reunieron por cuarta vez en los estudios de The Blasting Room en Colorado para dar rienda suelta a su creatividad. El resultado, doce nuevas composiciones con sabor alternativo, melódico y, como siempre, hardcore.

Rise Against siempre se ha caracterizado por sus letras comprometidas y *Endgame* no es una excepción. Viene cargado de reivindicaciones, mencionando entre otras las consecuencias del huracán Katrina o del derrame de crudo en el Golfo de México. Sin embargo en esta ocasión se respira una perspectiva distinta de otras ocasiones. En palabras del propio grupo, «*Endgame* habla de un mundo en el que ya es demasiado tarde para ponerse a reciclar. Ya da igual comprar un coche eléctrico o decidir si te tomas en serio el calentamiento global o no, porque ya ha devorado el planeta. Aunque las letras hablan de temas escabrosos, hemos intentado darles un punto de vista optimista desde el ‘¿y si pasada esta etapa nos encontramos con un mundo mejor?’».

Musicalmente el disco sigue la tendencia de *Appeal to Reason* (Interscope, 2008), menos distorsionado y no tan acelerado como sus primeros trabajos. A pesar de todo, *Architects* explota sin previo aviso en nuestro equipo de música y desata una descarga de batería y guitarras que entra en reacción con la desgarrada voz de McIlrath. Las cuestiones abiertas que deja encuentran consuelo en *Help Is on the Way*, y la fuerza de la letra y de los potentes riffs todavía resuena cuando llega *Make It Stop*, una pista de ritmo demasiado templado que, a pesar de todo, transmite su advertencia sobre el

acoso escolar de manera eficiente. *Disparity by Design* y *Satellites* vuelven a combinar fuerzas contrarias, en una muestra de la cuidada colocación de cada pieza.

La segunda parte del disco transcurre sorprendentemente lenta por momentos. Hace tiempo que quedaron atrás las maneras de *Siren Song of the Counter Culture* (Geffen, 2004), un disco en el que la frenética sucesión de solos y estribillos brillantes no nos dejaba un respiro para mirar el reloj. Doce años han dejado mella en su estilo musical, pero no hay crítica posible con su mensaje, que sigue siendo de rabiosa actualidad y más contestatario que nunca. *Midnight Hands* y *Survivor Guilt* abren esta segunda parte con letras que no decepcionan y que invitan a poner de nuestra parte para ayudar a aquellos que más lo necesitan. *Wait for Me* parece resucitar por momentos el espíritu clásico de la banda, tras la cual los compases de *A Gentlemen's Coup* aguantan la marcha antes de entrar en la recta final. *This Is Letting Go* y *Endgame* traen ritmos sincopados y rápidos, energéticos y ágiles que coronan la etapa de manera loable.

En definitiva nos encontramos ante un sonido limpio y comercial, cada vez más difícil de delimitar en un género concreto y al que se le podría atribuir la pérdida de parte de la “magia” que desprenden trabajos anteriores. Rise Against sigue marcando un estilo propio para cada canción y, aunque algunas pistas saben a poco en solitario, el conjunto es una composición bien integrada. El contenido de sus mensajes es más reivindicativo que nunca y el micrófono de McIlrath ruge como nunca. No parece, ni mucho menos, la última palabra de la banda.



# Consell d'Estudiants, digueu?

Teniu dubtes, queixes, suggeriments o alguna iniciativa?

**J**a fa temps que pel Consell d'Estudiants de la Facultat de Traducció i d'Interpretació corria la iniciativa de fer una revista dels i per als estudiants de la facultat, tal com havia existit anys enrere. Ara, per fi, ha aparegut un grup de gent que ha decidit arromangar-se les mànigues i donar-la a llum, amb la qual cosa ja podeu tenir a les mans el primer número de l'Efateí, que esperem que sigui només el primer de molts més.

Aquesta revista ha de servir per compartir vivències i coneixements relacionats amb la nostra facultat i els seus estudis, i per combinar-les amb entreteniment i pinzellades sobre la cultura no només nostra sinó de tots els que ens envolten.

Com va dir algú, la FTI és una facultat de pas, una cruïlla entre gent de diverses ètnies i cultures que alhora serveix als seus estudiants de trampolí cap a un ja familiar món exterior; és el port de la Universitat Autònoma de Barcelona. La gent de la FTI estem tan acostumats a dir adéu i un incert "fins aviat" als nostres

companys i amics que no ens afecta tant com als altres, perquè ho admetem com llei de vida: un viatge que en algun moment ha de començar per tots. Perquè, en essència, la FTI és una Facultat de Viatgers.

Donem el nostre suport a l'equip de redacció de la revista i a tots aquells que, individualment, han enviat els seus articles i aportacions amb tots els recursos que han estat necessaris perquè aquest nadó que avui obre els ulls per primer cop, tingui una vida llarga i satisfactòria.

En primer lloc, i ja que estem als inicis de la revista, voldríem aprofitar aquest espai per explicar una mica als nouvinguts i a tota la resta d'interessats

què és el Consell d'Estudiants i què és l'Assemblea d'Estudiants de la Facultat de Traducció i d'Interpretació.

## **Què és l'Assemblea d'Estudiants?**

L'Assemblea d'Estudiants és l'organ que decideix la postura dels estudiants respecte totes les qüestions que els afecten com a

---

**El Consell d'Estudiants està a la vostra disposició. Només heu de picar la porta que trobareu al costat de la màquina de cafè.**

---



col·lectiu. És una reunió de tots els estudiants de la facultat i debat i canalitza les inquietuds, propostes i queixes col·lectives de l'alumnat.

### Què és el Consell d'Estudiants?

El Consell d'Estudiants és qui principalment s'encarrega d'executar les decisions de l'Assemblea, fent-les arribar als òrgans de govern de la universitat, però alhora també recull les queixes i propostes concretes de cada estudiant i intenta solucionar-les, bo i parlant amb els professors o negociant amb el deganat. També s'encarrega d'assessorar a aquells que tinguin algun dubte, de dinamitzar l'Assemblea i de fer-ne difusió, d'organitzar activitats a la facultat, etc.

Està format per tots els representants d'estudiants de la facultat: estudiants membres de la Junta de la Facultat, estudiants membres del Claustre de la Universitat i delegats de classe de la titulació d'Àsia Oriental, però també està obert a col·laboradors que vulguin participar en les diverses activitats.

Aquest any, precisament, s'havien de fer eleccions parcials a la Junta de la Facultat, el "parlament" de la FTI, per cobrir tan sols les places vacants que hi havien quedat l'any anterior, i finalment, els vuit juntaris nous que han estat escollits es sumen als deu que ja en formaven part.

A partir d'ara, només em resta dir-vos que el Consell d'Estudiants està a la vostra disposició pel que vulgueu. Si teniu dubtes, suggeriments o queixes, per a qualsevol cosa, només heu de picar sense cap inconvenient aquella porta que trobareu al costat de la màquina de cafè.

Atentament,

Gerard Bona  
Coordinador del Consell d'Estudiants

## Estudiants a la Junta de Facultat 2011/2012

Gerard Bona Fonoll  
 Ramona-loana Florea  
 Arnau Gallego Arcusa  
 Dari Garcia López  
 Pia Gaspart Agustí  
 Josep-Oriol Guinovart Pedescoll  
 Ismael Khayal Zamora  
 Jonathan López Sánchez  
 Azar Majdoub  
 Teresa Mas Carreras  
 Laura Obradors Noguera  
 Christian Olalla Soler  
 Ferran Pérez Mena  
 Maria Gea Palau Roig  
 Daniel Edward Price Croft  
 Maria Protsyk  
 Teresa Roca Portolés  
 María José Trujillo Serrano



# Suit-Up Day

Yo Bros,

Last 13th of October we celebrated a long-lasting tradition (well, it will be long-lasting) which dates all the way back to last year, all thanks to the initiative of Javier Ortiz who at present time finds himself in Japan.

In 2010, Javier hung up a couple of posters and a small group of us came to the Faculty officially suited-up. All of us looking sharp in our suits and dresses. This year we repeated Suit Up Day to great success, with over a hundred people coming to University suited up with great style. We must especially thank those who were rocking their suits on their first year here. They can never say no to an opportunity to do whacky things.

Believe me when I say this tradition will go down the years, and every year we'll have a group picture taken and properly archived for historians hereafter to amuse themselves with. This way everybody will know how freaky we've been and will take inspiration from it to keep Suit-Up day happening into eternity (hopefully).

Daniel E. Price



# Passatemps

## Sudoku

Nivell fàcil

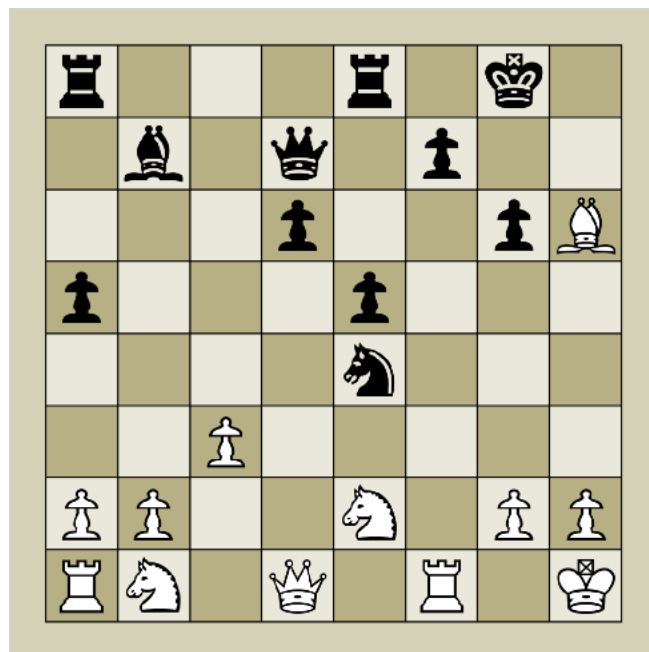
		1	9		6			3
	4	3	2		1	9	7	
	9	6		4				
8		9				7		
4	7	2	5		8	6	9	1
		5				2		4
				2		3	4	
	2	4	6		9	8	5	
9			3		4	1		

## Sudoku difícil

			4				3	
	8			7	9	6	4	
9					5			7
		1						
	2		6		4		9	
						1		
1			5					3
	4	3	9	8			2	
	5				3			

## Escacs

Mouen negres i aconseguen escac i mat en 3 moviments



Dificultat: mitjana  
Temps: 15 min

## Les Frases

«Bystra, bystra!» Natalia Kubyshina, profesora de rus

«Vau tenir vuit anys d'Aznar i encara no heu entès que si dieu una cosa amb seguretat, encara que sigui mentida, semblarà veritat?» Joaquim Martí, professor de català

«En un dictat a Ciències de la Comunicació vaig dictar “es reunien el metge, el notari i l’apotecari”, i sabeu què em va escriure, un? “La Puta Kary!”» Maria Teresa Barenys, professora emèrita de català

«Aquí tenim aquest meravellós Llac Baikal... aquesta maravillosa Conca del Tarim... aquesta Depressió del Turpan...» Miquel Vilarró, professor de geografia

**Barcelona, 2011.** La crisi dels anys anteriors s'ha intensificat i ara afecta gairebé tots els sectors de la població. Les manifestacions són cada cop més freqüents. Cap sector no se'n salva: educació, sanitat, habitatge... però no són els únics que tenen problemes.

Últimament a Barcelona passen coses molt estranyes. Persones que desapareixen, accidents inexplicables, alteracions meteorològiques, relacions impossibles i escàndols públics que havien de ser totalment secrets. Són coses que passen davant els nostres ulls i, aparentment normals, amaguen un secret que mai no ens hauríem imaginat.

En Pau Esteve ja fa anys que coneix el motiu d'aquestes anormalitats. Ell és poderòleg. El seu avi li va explicar que el món està ple de gent "especial", amb poders sobrenaturals i que, pel seu bé, viuen amagats entre la població "normal". Va inculcar a en Pau la idea que els poders són un do que cal aprofitar per a ajudar als altres i si se'n fa un mal ús poden ser molt perillosos. Així, en Pau, després de viatjar per tot el món en missions humanitàries, ha tornat a Barcelona per reunir als seus iguals en un grup on ajudar-se i desenvolupar els poders de tots els seus integrants.

En un altre lloc de Barcelona, el Nil, un jove presentador televisiu, també està reunint gent amb "dons especials". Ara bé, potser les seves intencions no són tan bones com les d'en Pau...

La gent amb poders està pertot arreu, molt a prop teu. El teu professor, la teva veïna, el conductor de l'autobús o la presentadora del teu programa preferit. **Ara et toca a tu decidir. Seràs un ciutadà normal o bé tindràs poders? Defensaràs als teus iguals o bé els trairàs per poder? Tu tries!**



## ***T'agrada escriure?***

### ***Prova Enigmes de Barcelona!***

L'any passat, un grup de noies de la FTI van tenir la idea de crear un fòrum de rol interpretatiu fantàstic (en ambdós sentits de la paraula) ambientat a Barcelona.

#### ***Però, què és Enigmes de Barcelona?***

**Edb** és com un videojoc al qual es juga escrivint. Cada usuari és un personatge, amb el seu habitatge, la seva feina, la seva història personal, els seus amics i familiars i també, si vol, els seus poders especials o paranormals.

#### ***Com funciona?***

Per a jugar-hi només t'hi has de registrar. És molt fàcil (com qualsevol fòrum) i totalment gratuït. Pots crear el teu personatge des de zero o agafar-ne un dels que ja hi ha creats a l'apartat *Cercarol* (n'hi ha de molt importants disponibles!), això sí, sempre seguint les normes que hem elaborat (no us oblideu de llegir-les abans de començar!).

Cal escriure-hi en **català**, però si el teu nivell no és gaire alt, no t'amoïnis! A Enigmes de Barcelona tothom pot aprendre. A més, és una bona manera de practicar i millorar la redacció.

Us animem a participar-hi! Si teniu cap dubte, suggeriment o proposta, podeu contactar-nos a: [enigmesdebcn@hotmail.com](mailto:enigmesdebcn@hotmail.com)

# Espai Cultural

Esteu avorrits a casa i no sabeu què fer, teniu massa feina i voleu desconnectar una estona, és el vostre aniversari i voleu anar a algun racó “chic”, diferent, sortir de festa per algun lloc on no heu anat mai abans... Aquesta és la vostra secció! Amb cinemes, cursos, restaurants i tallers del vostre voltant que potser no sabíeu ni que existien!

## BARCELONA

Heu quedat amb uns amics o amb el xicot/a per dinar però aneu fluixos de diners? Us faig una llista amb uns quants restaurants on podeu dinar de meravella per menys de 10 euros.

**El Centfocs** Al carrer Balmes número 16, un restaurant de cuina catalana i plats generosos, amb uns postres que et deixen sense paraules!

**La Dolça Herminia** al carrer de les Magdalenes, 27, i La Rita al carrer Aragó, 279, són del mateix estil que el Centfocs, boníssims per anar-los combinant i sorprendre la gent amb diferents llocs.

Al barri de Gràcia hi trobem centenars d'opcions. Per a mi, les millors són el **Kibuka**, un restaurant japonès que es troba al carrer Goya, 9, amb el millor sushi que he tastat fins ara (aquí el menú pica una mica més, màxim 13 euros) i **La Taberna Grega** al carrer Torrent de l'Olla, 123 (menú diari 6 euros i escaig).

Si teniu ganes d'escoltar bon jazz, podeu anar al **Jamboree Jazz Club** a la plaça Reial número 17 o al **JazzSí Taller de Músics** al carrer Requesens, 12; hi fan concerts a diari d'estils musicals diversos.

Per riure una estona amb els amics, podeu anar als **Impro-show** del Teatreneu al carrer Terol, 26 de la Vil·la de Gràcia, una nit plena de riures assegurada!

## SABADELL

Sabeu què és el **Viena**? Un restaurant de menjar ràpid, però que a diferència de la resta està mínimament bo. Doncs vosaltres els sabadellencs teniu el primer **Viena** de tots, el Filadors al carrer amb el mateix nom, número 28. També hi ha el **Món Ibèric**, molt recomanable per sopars, o el restaurant italià **La Tagliatella** al carrer Calderón, 2-4. A més a més, entre les rambles i la Plaça del Mercat també trobareu molts restaurants amb menús assequibles.

El lloc per excel·lència per sortir de festa a Sabadell és la Zona Hermètica, amb locals com **Bora Bora**, **Blas**, **Puzzle**...

El centre també està molt animat per sortir-hi de nit, sobretot pel **Kafka** al Passeig de la Plaça Major, 57; **República** (plaça Vallès, 5) o **La Teteria**.

Si voleu estar en un ambient més tranquil per passar l'estona amb els amics, fent futbolins o billars o prenent alguna cosa, us recomano el **Raíz**, el **Sabadebidoo** i **The Wild Geese**, un pub irlandès.

Entre Sabadell i Sant Quirze també hi ha un local del mateix estil, l'**APB**, amb dianes, futbolins, billars i bitlles.

## TERRASSA

A les Biblioteques que hi ha a Terrassa s'hi fan força tallers mensualment i de ben interessants! També s'hi fan tallers d'intercanvi lingüístic sota el nom de **Aprenem**, que no ens anirien pas malament.

Al carrer Galileu hi ha un restaurant italià força bo, el **Da Sergio**, ideal per anar a sopar. Per prendre un cafè, tenim el típic **Jamaica**, l'**Anticco** o el **Nou Cremat** a la Plaça Vella.

La festa a Terrassa la trobareu principalment al carrer La Rasa i en particular a la **Faktoria d'Arts**, un local amb un parell de sales on hi fan concerts cada setmana. Si consulteu el seu web trobareu artistes com La Pegatina, The Brew, Antonia Font i Zenet (gran cantant de boleros), entre molts altres.

Sara Rodriguez Martinez

*Fins al proper número!*